

חוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף ז' ע"א

באיזה אופנים כלי שרת מקדשים ובאיזה לא, אליבא דר' יוחנן?

נתן לתוכן שלא לדעת	נתן לתוכן לדעת	
אין מקדשים	מקדשים	קומץ כשר
אין מקדשים	לענין להקריבו: אין מקדשים ¹ לענין לפוסלו: מקדשים ²	קומץ שנקמץ בפסלות

האם אפשר לעשות את עבודות המנחה בכלי שרת שעל גבי קרקע לאמוראים דלהלן?

לקדש את הקומץ	לקומצה	לקדש את המנחה ³	
אפשר ⁵	אפשר	----	לר' ירמיה [ורב ששת] ⁴
אי אפשר ⁶	אי אפשר	----	לרב נחמן ואבימי
אי אפשר	אפשר	אפשר	לרבא

¹ פ"י ואינם מקבלים את הדין של כיון שעלו לא ירדו. [וגם לפירוש רש"י בזבחים (פז,ב) שמבאר שם שר' יוחנן פשט שלכתחילה מקדשים להקרב. מ"מ זה רק להו"א, אמנם למסקנא שדחה לו ר"ל את הראי, גם איהו ס"ל שאין מקדשים לכתחילה. ולפ"י ר"ת שם גם לא היתה הו"א כזו - תד"ה אין].

² וא"א שיחזור הכשר ויקמצנו, דכבר נקבעת קמיצת הפסול ע"י כלי שרת.

³ דין זה רק נזכר בדברי רבא לקמן בעמ' ב', שפשיטא שאפשר לקדש מנחה על גבי קרקע כמו שסידור הבזיכים על השולחן כשהוא ע"ג קרקע. [ומה שזכר בסוגין שא"ל רב נחמן לאבימי כיצד מקדשין את "המנחות", צ"ל: את "הקומץ", כמ"ש בהגהות צ"ק אות א'].
⁴ ר' ירמיה הוכיח מזה שלא תרצו האמוראים שהחזיר את הקומץ למקומו כשהיה מונח הכלי ע"ג קרקע, ויאמר שלכן לא קידש הכלי שרת את הקומץ לקובעו בפסול כי היה ע"ג קרקע, ש"מ שקומצין מכלי שע"ג קרקע, ופירש"י בד"ה קומצין דה"נ מקדשין קומץ לכלי שע"ג קרקע, והיינו דס"ל בשיטתו שאין חילוק בין לקמוץ ובין לקדשו אח"כ.

⁵ ודבר זה מפורש בדברי ר' ירמיה, אבל לא בדברי רב ששת. ויש להסתפק לרב ששת דאולי ס"ל כרבא שאף שקומצין מכלי שע"ג קרקע מ"מ א"א לקדש את הקומץ בכלי שע"ג קרקע.

⁶ מבואר בגמ' שלשיטה זו צריך לכל קומץ שלושה כהנים, אחד שירים את הכלי שבו המנחה בימינו מע"ג קרקע, ואחד שיקמוץ בימינו, ואחד שירים כלי שרת אחר בימינו מע"ג קרקע כדי שיוכל הכהן הקומץ לתת את הקומץ שקמץ שם לקדשו

חוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף ז' ע"ב

מנחות דלהלן, האם אפשר לקדשן לחצאים? [תד"ה ואם איתא].

שאר מנחות	חביתי כהן גדול	
אי אפשר	אי אפשר	לר' יוחנן
לסברת הגמ' בתחילה: אי אפשר ⁷ לסברת הגמ' בסוף: אפשר ⁸	אפשר	לר' אלעזר

⁷ נקטו תוס' בקושיתם שעיקר טעמו של ר"א בחביתי כהן גדול שקדושות לחצאין הוא ממה שאמר: מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין, וא"כ זה שייך דוקא בחביתי כהן גדול ולא בשאר מנחות. [ויש להעיר על סברתם, דהא בגמ' מוכח שר"א יליף מנחה ממנחה].

⁸ הנה בהמשך כתבו: ועוד אפ"י ליכא מתוך בשאר מנחות וכו' ילפינן שאר מנחות מנייהו, א"נ הא דנקט ר"א טעמא דמתוך משום דר' יוחנן נקטיה וכו'. מבואר לשני ת"י אלו, שר"א משה שאר מנחות למנחת חביתין לענין שקדושה לחצאין.